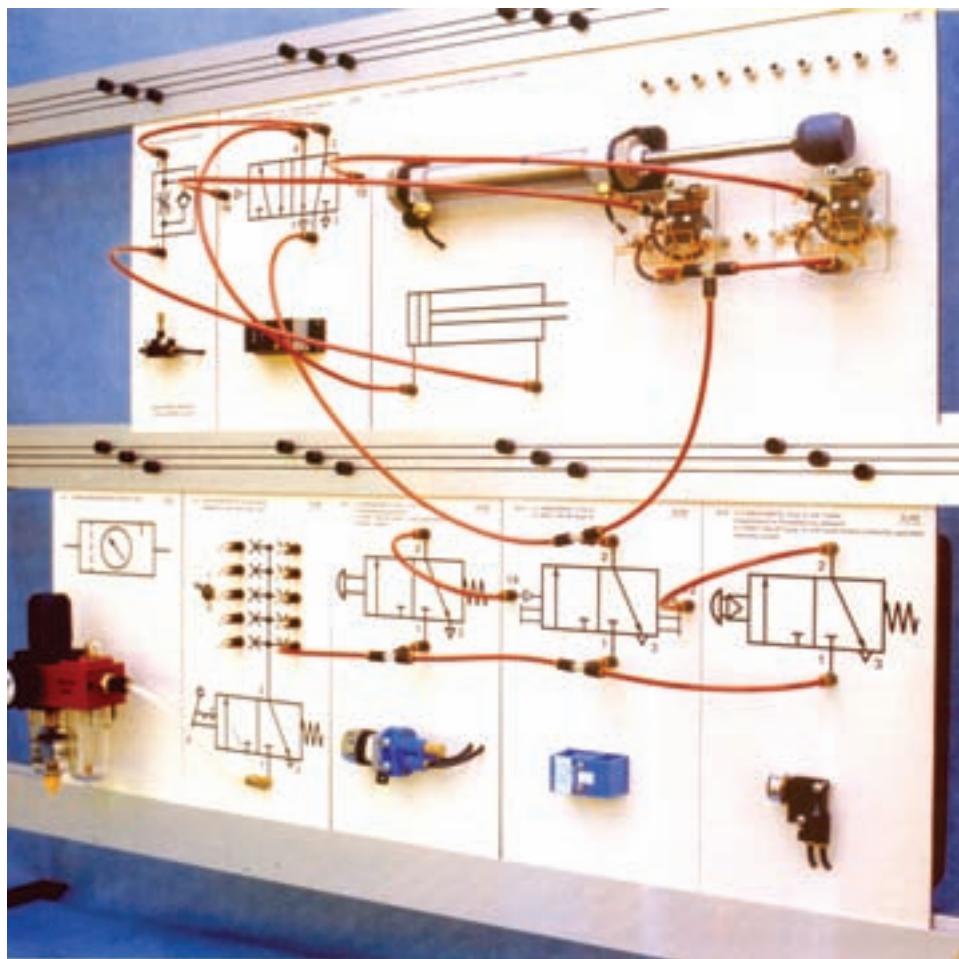

سیستم‌های پنوماتیک

هدف‌های رفتاری: پس از پایان این فصل از هنرجو انتظار می‌رود که بتواند :

- ۱- کاربردهای پنوماتیک در صنعت و معدن را شرح دهد.
- ۲- تجهیزات پنوماتیک را توضیح دهد.
- ۳- مدارهای پنوماتیک را تشریح کند.
- ۴- علایم اختصاری در پنوماتیک را بخواند.
- ۵- چگونگی نگهداشی سیستم‌های پنوماتیک را توضیح دهد.

پنوماتیک

آشنایی

و پیستون‌ها، و شیرهای پنوماتیک؛ که در اینجا به اختصار بشرح آن‌ها می‌پردازیم:

کمپرسورها: دستگاه‌هایی هستند که هوا را فشرده می‌کنند. انرژی مکانیکی داده شده به این دستگاه‌ها، به صورت انرژی پتانسیل هوای فشرده درمی‌آید. بدیهی است که این تبدیل انرژی با افت قابل توجهی همراه است. تراکم هوا برای ایجاد فشارهای کم به صورت یک مرحله‌ای و برای ایجاد فشارهای بالا به صورت چند مرحله‌ای انجام می‌شود. کمپرسورها انواع مختلفی دارند که بعضی از متداول‌ترین آن‌ها کمپرسورهای پیستونی، پره‌ای و توربینی هستند که با ساختمان و طرز کار آن‌ها قبل‌آشنا شده‌اید. تجهیزات آماده‌سازی هوای فشرده: وجود مواد زاید نظیر رطوبت، گردوغبار و کثیف‌های دیگر در هوا، باعث ایجاد زنگ زدگی و فرسایش سریع قطعات پنوماتیکی می‌شود لذا در حد امکان، باید هوای فشرده، عاری از چنین موادی باشد. برای جدا کردن گردوغبار و ذرات معلق در هوا از فیلترها استفاده می‌شود. در موقع عبور هوا از فیلتر، ذرات کوچک‌تر معلق در هوا، توسط آن جذب می‌شوند. بنابراین فیلترها به مرور زمان کثیف شده، احتیاج به سرویس پیدا می‌کنند. برای جدا کردن بخار آب موجود در هوای فشرده نیز از سردکن (کولر) و رطوبت‌گیر که در حد فاصل بین کمپرسور و مخزن ذخیره‌ی هوا نصب می‌شود، استفاده می‌کنند.

در معادن به منظور آماده‌سازی هوای فشرده، از تجهیزات خاصی نظیر آب‌گیر – الكل پاش – روغن‌دان و غیره استفاده می‌شود (که در درس خدمات فنی در معادن جزئیات آن‌ها تشریح خواهد شد).

موتورهای پنوماتیک: موتورهای پنوماتیک وسایلی هستند که برای تبدیل انرژی موجود در هوای فشرده به انرژی مکانیکی به کار می‌روند. این موتورها شباهت کامل به کمپرسورها دارند و شامل انواع پیستونی پره‌ای و توربینی هستند.

سیلندرها و پیستون‌های پنوماتیک: سیلندرها و پیستون‌های پنوماتیک (موتورهای پیستونی) معمولاً برای تبدیل انرژی موجود در هوای فشرده به انرژی مکانیکی در خط مستقیم

پنوماتیک بحثی است که درباره‌ی چگونگی استفاده از انرژی هوای فشرده در صنعت صحبت می‌کند. استفاده از پنوماتیک به شکل امروزی، از حدود صد سال پیش در صنعت مطرح شده است. اغلب شما درهای اتوبوس‌های شرکت واحد را که به کمک انرژی هوای فشرده باز و بسته می‌شود، دیده‌اید این مثال ساده‌ی کاربرد پنوماتیک برای آسان کردن کارها در صنعت است تقریباً سال ۱۹۵۰ را می‌توان سال شروع استفاده از پنوماتیک صنایع و کارخانجات تولیدی دانست. البته قبل‌آن‌زی در بعضی از زمینه‌های صنایع مثل معدن، راه و ساختمان و راه‌آهن (ترمز هوای فشرده) از این انرژی استفاده می‌شده است. افزایش روزافزون کاربرد انرژی پنوماتیک در صنایع و بسیاری از ماشین‌آلات و تجهیزات جدید، شناخت اولیه‌ی مبانی پنوماتیک را الزاماً کرده است.

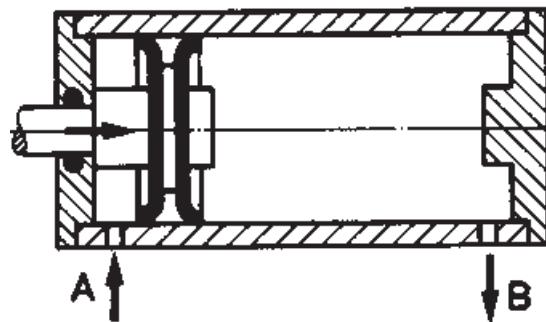
هوای فشرده در مقایسه با هیدرولیک دارای مزایای زیادی است از جمله این که حجم زیادی از هوا را می‌توان در مخزن کوچکی تحت فشار قرار داد و به تدریج استفاده کرد. از سوی دیگر خطر آتش‌سوزی ندارد و با استفاده از خطوط لوله، می‌توان هوای فشرده را به فواصل دور منتقل کرد که این موضوع در معادن دارای اهمیت زیادی است. وسایل پنوماتیک دارای ساختمان ساده، کم حجم و ارزان هستند و سرعت و نیرو در آن‌ها قابل تنظیم است.

از معایب سیستم‌هایی که با هوای فشرده کار می‌کنند نیز، می‌توان به ضرورت جدا کردن رطوبت و گرد و غبار از هوای فشرده قبل از ذخیره‌سازی آن، پر هزینه بودن تهیه‌ی هوای فشرده، ایجاد سر و صدای زیاد، کمبود کارایی نسبت به انرژی الکتریکی و هیدرولیکی اشاره کرد.

تجهیزات پنوماتیک

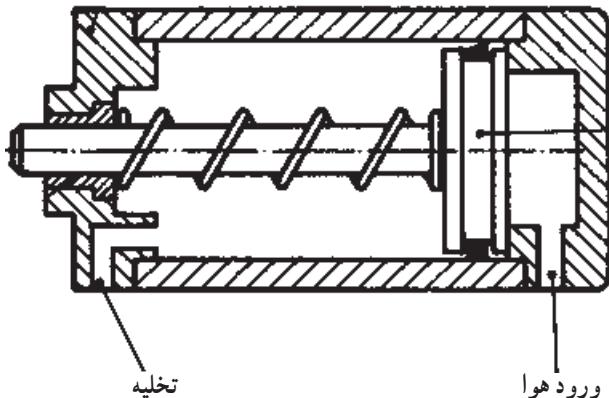
تهیه، ذخیره‌سازی و استفاده از هوای فشرده به وسایل و تجهیزاتی نیاز دارد که مهم‌ترین آن‌ها عبارت‌اند از کمپرسورها، تجهیزات آماده‌سازی هوای فشرده، موتورهای پنوماتیک سیلندرها

سیلندرهای بسیار متداول در سیستم‌های پنوماتیک هستند) هوای فشرده متناویاً به جلو و عقب پیستون هدایت می‌شود و آن را به طرفین حرکت می‌دهد.

شکل ۷-۲- سیلندر و پیستون دو طرفه

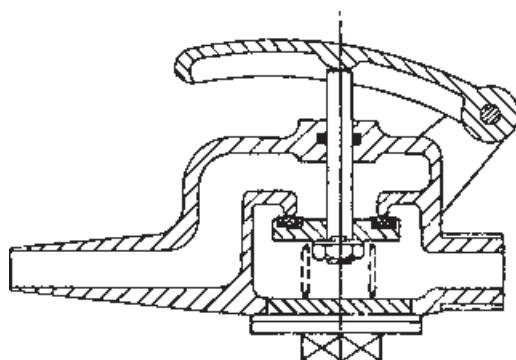
به کار می‌رond. این سیلندرها و پیستون‌ها یک طرفه و یا دو طرفه هستند. انواع سیلندرها و پیستون‌های یک طرفه از یک سمت به هوای آزاد ارتباط دارند ولی در سیلندر و پیستون دو طرفه (که از

شکل ۱-۷- سیلندر و پیستون یک طرفه با فتر بازگشت

مشابه آن‌ها دارند.
ساقه‌ی شیرهای سوپاپی توسط اهرمی، حرکت محوری دارد و سوپاپ را به نشیمن‌گاه مربوط به خود فشار داده یا از آن جدا می‌کند و به این وسیله، مسیر جریان هوای باز یا بسته می‌شود.

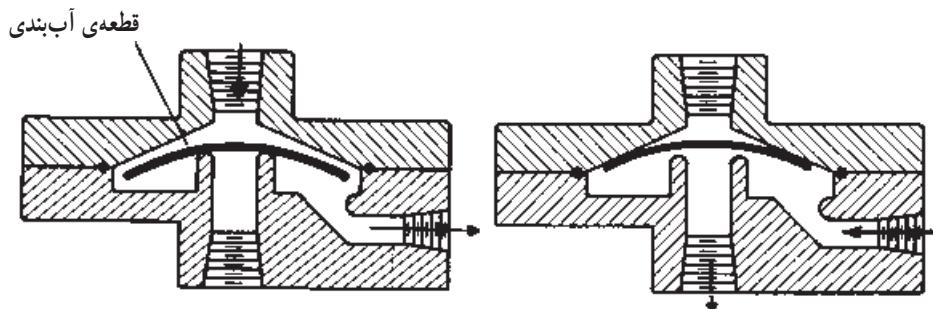
شیرهای قطع و وصل: این شیرها می‌توانند مسیری را برای جریان هوای باز یا بسته کنند و شامل انواع شیرهای سماوری، فلکه‌ای و سوپاپی هستند. شیرهای سماوری و فلکه‌ای نظیر شیرهای از همین نوع، در سیستم هیدرولیک هستند و ساختمانی

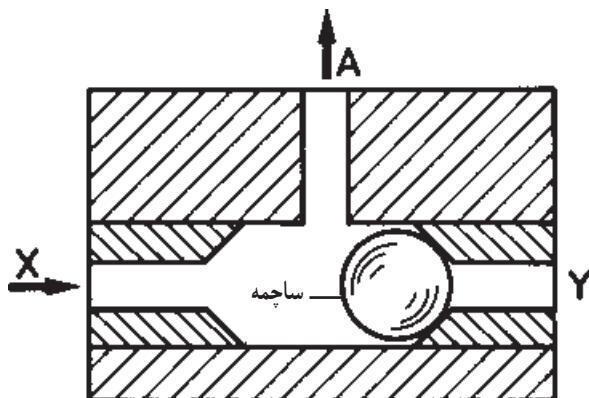
شکل ۷-۳- شیر سوپاپی

شیر تخلیه‌ی سریع: برای تخلیه‌ی سریع سیلندر و مسیر مربوط به آن به کار می‌رود و امکان بازگشت سریع پیستون را فراهم می‌سازد.

شیر آلاتی که در سیستم‌های پنوماتیک استفاده می‌شوند، متنوع هستند و اساس کار و کاربرد آن‌ها با یک دیگر متفاوت است. در اشکال صفحه‌ی بعد چند نمونه از این شیرها مشاهده می‌شود که عبارت‌اند از :

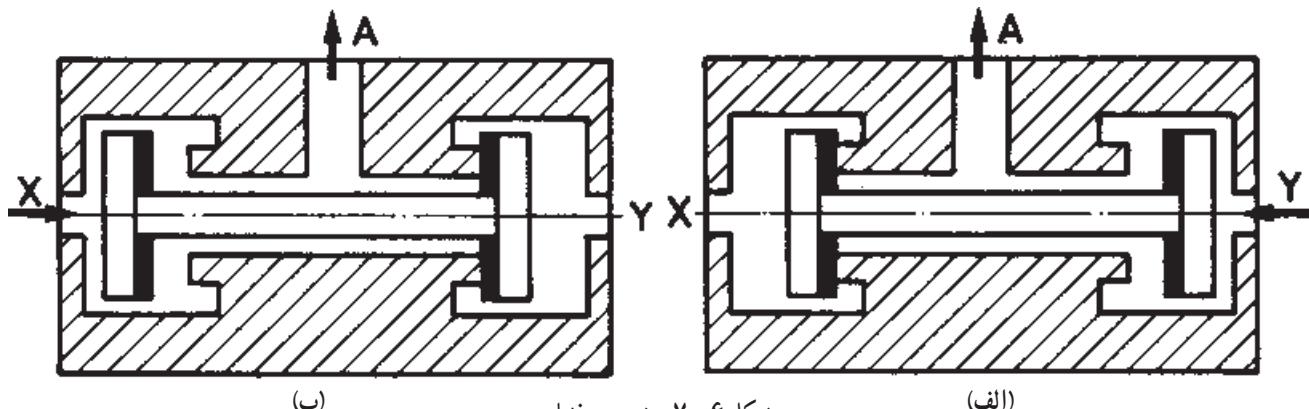
شکل ۷-۴- شیر تخلیه‌ی سریع

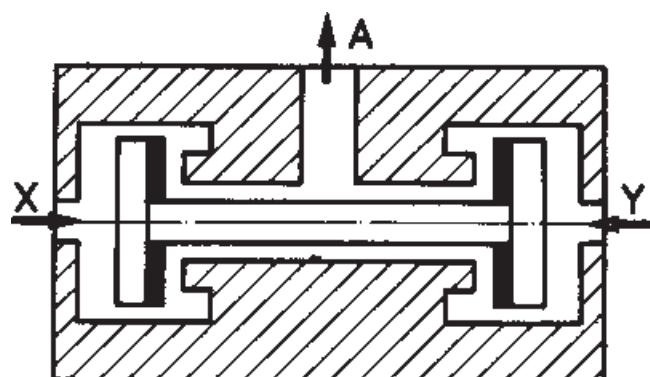
شکل ۷-۵- شیر ماکویی (شیر یا OR)

شیر تعویض‌کننده (ماکویی): در مواردی استفاده می‌شود که راه اندازی و کنترل یک سیستم از دو نقطه، به طور دلخواه مورد نظر باشد.

شیر دو فشاره (شیر و and): هرگاه کاراندازی یک شیر مشروط به وجود فشار در دو مسیر جداگانه باشد، از شیر دو فشاره استفاده می‌شود. پیشوند دوبل (دوگانه) موجود در شیر، بسته به این که فشار هوا از کدام طرف بیشتر باشد، به طرف مخالف رانده می‌شود و مجرای آن طرف را می‌بندد (شکل ۷-۶-الف و ب).

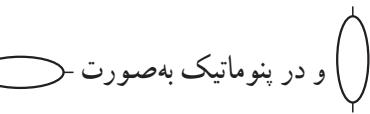
شکل ۷-۶- شیر دو فشاره

شکل ۷-۷- در حالت از کار افتاده

علایم اختصاری در پنوماتیک

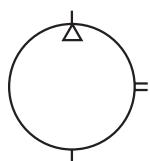
علایم اختصاری جهت ترسیم مدارهای پنوماتیک در اغلب موارد با علایم هیدرولیک مشابه است و در بعضی موارد، تفاوت جزئی دارند؛ مانند مخزن تحت فشار که در هیدرولیک به صورت

و در پنوماتیک به صورت نشان داده می‌شود.

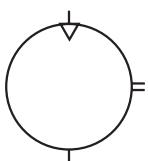
در اشکال بعدی تعدادی از علایم پنوماتیک نشان داده شده است.

مدارهای پنوماتیک

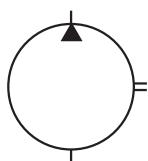
یک مدار پنوماتیک عبارت است از خط ارتباطی بین اجزای مختلفی که مجموعاً برای انجام عمل پنوماتیکی مخصوصی به کار گرفته می‌شوند. مدار، مسیر خود را از مخزن شروع می‌کند و به عمل کرد آن ختم می‌کند. یک سیستم پنوماتیک ممکن است از چندین مدار مرتبه با هم تشکیل شده باشد. یک مدار پنوماتیک هرچه دارای طراحی ساده‌تر، کارایی اندازه‌تر و تعداد شیرهای کنترل کم‌تری باشد، بهتر است چون کنترل، مراقبت و تعمیرات آن به تخصص کم‌تری نیاز دارد و اقتصادی‌تر است.

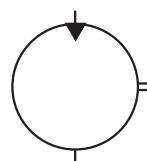
پمپ پنوماتیکی

موتور پنوماتیکی

پمپ هیدرولیکی

موتور هیدرولیکی

شکل ۸— علایم اختصاری چند یونیت پنوماتیکی

» می‌کنند¹ بنابراین بعد از کمپرسور هوا، تصفیه و کنترل هوای خط بسیار مهم و ضروری است تا اقدامات زیر انجام گیرد:

الف — تصفیه‌ی ذرات و ناخالصی موجود در هوای فشرده: وجود ذرات و ناخالصی در هوای (ذرات شامل ذرات فلزی و غیر فلزی) مصرفی موجب:

- ۱— کاهش عمر اجزای سیستم پنوماتیک (به خصوص جک‌ها و چکش‌های... پنوماتیک) می‌گردد؛
- ۲— کاهش کارایی سیستم پنوماتیک می‌شود؛
- ۳— ایجاد نشتی‌های ناخواسته و لذا عدم کارآیی مناسب می‌گردد.

ب — تصفیه و جذب رطوبت هوا (باد): وجود رطوبت (ذرات آب) در هوای مصرفی موجب بروز صدمات فراوانی به المان‌ها و اجزای سیستم‌های پنوماتیک می‌شود، از جمله:

- ۱— زنگ زدن قطعات و فرسایش زودهنگام و خرابی

نگهداری سیستم‌های پنوماتیک

به منظور حفظ و پیش‌گیری از خرابی ناخواسته و کاهش هزینه‌ها و به حداقل رساندن زمان‌های توقف، رعایت موارد زیر ضروری است:

۱— مراقبت و کنترل باد (هوای فشرده): به جرأت می‌توان گفت مهم‌ترین عامل نگهداری خطوط سیستم‌های پنوماتیک در کیفیت و نوع هوای فشرده‌ی مصرفی است.

بدون شک در صورت کنترل و بهینه‌سازی کیفیت هوای مصرفی، بسیاری از مشکلات و خرابی‌های المان‌ها و اجزای سیستم پنوماتیک به حداقل خواهد رسید.

هم‌چنان که گفته شد، کمپرسورهای هوای فشرده وظیفه‌ی تولید هوای (بار) موردنیاز خطوط پنوماتیک را دارند. به عبارت دیگر کمپرسورها دستگاه‌هایی هستند که با دریافت هوای محیط، که دارای فشار ۱mpa است) اقدام به تولید هوا با فشار حدود

۱ واحد فشار \Rightarrow یک بار = اتمسفر = 1 atm

مقدار فشار ۷mpa (یا ۷bar) فشار استاندارد در تجهیزات صنعتی معمولی می‌باشد. در برخی تجهیزات ویژه، فشارهایی تا حدود ۴۰ bar نیز استفاده می‌شود.

المان‌ها :

جمله نکات بسیار حساس و قابل توجه جهت نظارت مستمر و دقیق است. معمولاً فشار استاندارد مصرفی برای مصارف سیستم‌های پنوماتیک صنعتی حدود ۷ اتمسفر (بار) است که این مقدار برای دستگاه‌های ویژه و مصارف خاص می‌تواند متغیر باشد به طوری که گاهی تا حدود ۴۰۰ اتمسفر نیز (در مصارف بسیار ویژه) مصرف دارد.

نکته‌ی قابل ذکر و توجه این است که اصولاً المان‌ها و اجزای یک دستگاه و سیستم پنوماتیک (نظیر شیلنگ‌ها – شیرها – فشارشکن – جک و گیج هوا...) برای کادر یک محدوده‌ی فشار تعريف شده انتخاب و طراحی می‌شوند.

به عنوان مثال اگر دستگاهی برای کار در محدوده‌ی فشار صنعتی (۷) اتمسفر طراحی و انتخاب شده باشد، افزایش فشار خط هوای مصرفی بیش از (۸) اتمسفر می‌تواند باعث مضرات و صدمات فراوانی نظیر (پارگی شیلنگ‌ها – خرابی گیج‌های فشار – انفجار شیرها – جک‌ها و ...) گردد).

و اما به منظور حصول اطمینان از تنظیم و کنترل فشار موردنظر جهت مصرف در خطوط پنوماتیک، توجه به سلامت و کالیبره بودن (تنظیم بودن) گیج‌های نشان دهنده‌ی فشار، بسیار حیاتی است. گیج‌های نشان گرفشار معمولاً به مرور زمان از تنظیم خارج شده، بعد از مدتی فشار نشان داده شده واقعی نخواهد بود. بنابراین حساسیت و توجه به این نکته و اقدام به موقع جهت کالیبره کردن گیج‌ها از جمله اقدامات اساسی و لازم برای نگه‌داری سیستم‌های پنوماتیک است.

بدیهی است در یک سیستم نگه‌داری و تعمیرات، باید تمامی المان‌های اندازه‌گیری شده (از جمله گیج‌های فشار سیستم‌های پنوماتیک و هیدرولیک) و دارای کارت مشخصات و تأییدیه کالیبراسیون باشد.

۳- بازرسی ظاهری خطوط: از جمله عوامل دیگری که در عمل کرد المان‌های سیستم پنوماتیک تأثیر گذار است، وجود انواع نشت هوا – پارگی و یا شکستگی شیلنگ‌ها و لوله‌های

۱- این موضوع برای بخش‌هایی که دارای تجهیزات فشار بالا بوده، هم‌زمان از آن کمپرسور و خط هوا برای مصارف فشار باین با متغیر استفاده می‌شود بسیار خطناک است و لازمه‌ی توسعه و کنترل اساسی است.

البته قابل ذکر است که معمولاً بدلیل وجود خطرات زیاد در این گونه موارد طراحی خط هوا به نحوی است که احتمال حفر را به حداقل برساند.

۲- این کارت (نک) دارای مشخصاتی نظیر تاریخ کالیبراسیون – زمان مجاز جهت استفاده و زمان کالیبراسیون بعدی است.

۲- کاهش عمر اجزای سیستم پنوماتیک.

لذا کنترل و جذب رطوبت موجود در هوای تولید شده به صورت مداوم از ضرورت‌های نگه‌داری سیستم‌های پنوماتیک است.

ج - روغن زدن به هوا (باد): همچنان که در معرفی اجزای سیستم پنوماتیک ملاحظه شد، بسیاری از المان‌ها از جمله جک‌ها – شیرها – فشارشکن‌ها و ... دارای اجزای مختلف هستند که لازم است به هنگام عمل کردن روی هم حرکت داشته باشند. مانند حرکت پیستون داخل سیلندر جک‌های پنوماتیک، حرکت محور شیرها و ...

بنابراین در صورت نبودن درصدی از ذرات روغن در هوای مصرفی، در این گونه موضع میزان اصطکاک بالارفته، علاوه بر ایجاد اختلالات و سروصدای احتمالی، (در اثر خشک کار کردن) موجب کاهش عمر و فرسایش تدریجی زود هنگام سیستم می‌شود. درنتیجه برای نگه‌داری و کنترل صحیح کیفیت هوای

فسرده مصرفی باید :

۱- ذرات هوا ۲- رطوبت هوا ۳- میزان روغن

به صورت روزانه و مستمر مورد بازرسی و کنترل قرار گیرند. بدین منظور و برای رسیدن به اطمینان لازم، دستگاهی به نام «واحد مراقبت» که وظیفه‌ی کنترل و نگه‌داری هر سه مورد ذکر شده را دارد ساخته شده است که لازم است در ابتدای مصرف دستگاه نصب گردد هرچند که با نصب واحد مراقبت بسیاری از نگرانی‌های کنترل نگه‌داری کیفیت هوای مصرفی برطرف می‌شود ولی نظارت و کنترل روزانه‌ی واحد مراقبت نظیر :

۱- تخلیه‌ی آب به دست آمده از جذب رطوبت در مخزن؛

۲- نظافت و تمیز کردن صافی هوا؛

۳- کنترل سطح روغن در روغندان؛

از جمله موارد حساسی است که باید مورد توجه قرار گیرد.

۲- کنترل فشار خط: میزان فشار هوای مصرفی نیز از

هوا، باعث کاهش میزان کاری المان‌ها و در بعضی از موضع
نظری اتصالات ورودی به دستگاه‌ها باعث از کار افتادگی و افت
شدید توان کاری دستگاه‌ها خواهد شد. در هر حال کنترل و
بازرسی ظاهری خطوط هوا و المانها سیستم پنوماتیک از جمله
موارد ضروری در امر نگه‌داری است.

انتقال هوا – خرابی گیج‌های فشار و... است.

بدین منظور لازم است تا به صورت روزانه تمام مسیرهای
لوله‌کشی هوا – محل‌های اتصال شیلنگ‌ها و... مورد بازرسی
چشمی قرار گیرد تا از نبودن نشت و خرابی‌های احتمالی اطمینان
حاصل گردد.

ناگفته پیداست که وجود نشت هوا در هر موضع از خطوط

خودآزمایی

- ۱- هوای فشرده در مقایسه با هیدرولیک دارای چه مزایایی است؟
 - ۲- استفاده از هوای فشرده نیازمند چه تجهیزاتی در خطوط تولید و انتقال است؟
 - ۳- فیلترها چه نقشی در آماده‌سازی هوای فشرده دارند و چرا باید سرویس شوند؟
 - ۴- سیلندر و پیستون‌های پنوماتیک چه کاربردی دارند؟
 - ۵- کار شیرهای قطع و وصل چیست؟ و انواع آن‌ها را نام ببرید.
 - ۶- شیر دو فشاره چیست؟
 - ۷- با رسم شکل ساختمان یک شیر ماکویی (شیر OR) را نشان دهید.
 - ۸- مدار پنوماتیک چیست؟ مبدأ و مقصد هوا در آن چگونه است؟
 - ۹- در چه صورت کنترل، مراقبت و تعمیرات یک مدار پنوماتیک به تخصص کمتری نیاز دارد؟
 - ۱۰- علایم اختصاری موتور هیدرولیکی، پمپ هیدرولیکی، موتور پنوماتیکی و پمپ پنوماتیکی را رسم کنید.
- ۱۱- مهم‌ترین عامل نگهداری خطوط سیستم‌های پنوماتیک چیست و چرا؟
 - ۱۲- وجود ذرات و ناخالصی‌ها در هوای مصرفی سیستم‌های پنوماتیکی چه زیان‌هایی به دنبال دارد؟
 - ۱۳- وجود رطوبت در هوای مصرفی سیستم‌های پنوماتیکی چه زیان‌هایی به دنبال دارد؟
 - ۱۴- ضرورت روغن زدن به هوای فشرده در سیستم پنوماتیک را توضیح دهید.
 - ۱۵- به منظور نگهداری و کنترل صحیح کیفیت هوای فشرده چه عواملی باید روزانه و مستمرًا مورد بازرگانی و کنترل قرار گیرند؟
 - ۱۶- فشار بیش از اندازه‌ی هوای فشرده چه زیان‌هایی برای سیستم پنوماتیک در پی دارد؟
 - ۱۷- به منظور حصول اطمینان از تنظیم و کنترل فشار هوا، چه اقدامی باید صورت گیرد؟
 - ۱۸- چند عامل مهم را که در بازرگانی ظاهری خطوط مورد توجه قرار می‌گیرند نام ببرید.

فصل هشتم

روغن کاری

هدف‌های رفتاری: پس از پیان این فصل از هنرجو انتظار می‌رود که بتواند :

- ۱- مواد روغنی را تشریح کند.
- ۲- اصول و مبانی روغن کاری را بیان کند.
- ۳- روغن کاری را تعریف کند.
- ۴- انواع اصطکاک شامل اصطکاک استاتیک و سینتیک را شرح دهد.
- ۵- عمل روغن کاری را مورد بررسی قرار دهد.
- ۶- درجات مختلف روغن کاری را بیان کند.
- ۷- قسر روغن و تئوری تراکم را شرح دهد.
- ۸- وظایف روغن کاری را بیان کند.
- ۹- ویسکوزیته یا گرانزوی را شرح دهد.

مواد روغنی و روغنکاری

روغن‌های معدنی را نیز به دو دسته روغن‌های پارافینی و روغن‌های اولفینی تقسیم می‌کنند.

۱- روغن‌های پارافینی: این روغن‌ها از مشتقان پارافین‌ها هستند و در درجه حرارت‌های بالا نسبتاً پایدار هستند. روغن‌های پارافینی دارای مقدار زیادی مواد شمعی به صورت محلول می‌باشند.

۲- روغن‌های اولفینی: این روغن‌ها دارای مقدار زیادی از مواد قیر مانند هستند پایداری آن‌ها در مقابل حرارت از روغن‌های پارافینی کمتر است. این روغن‌ها یا فاقد مواد شمعی هستند یا مقدار آن‌ها اندک است بنابراین در درجه حرارت‌های پایین نیز سیال هستند.

روغن‌های معدنی را بر حسب غلظت آن‌ها به سه دسته روغن‌های رقیق، نیمه‌رقیق و غلیظ تقسیم‌بندی می‌کنند. روغن‌های رقیق یا روغن سبک عمدتاً در قسمت‌هایی که دارای سرعت محیطی زیاد هستند و نیروی اندکی بر آن‌ها وارد می‌شود مورد استفاده قرار می‌دهند.

روغن‌های نیمه‌رقیق یا متوسط: برای روانکاری محورهایی به کار می‌روند که دارای سرعت محیطی زیاد باشند و با بار متوسط کار کنند یا تاقان‌های ماشین‌های افزار و موتورهای الکتریکی.

روغن‌های غلیظ یا سنگین: به منظور روانکاری گیربکس‌ها، کمپرسورها و جاهایی که درجه حرارت کاری زیاد باشد و محور با سرعت محیطی کم کار می‌کند و از سویی تحت تأثیر فشار زیاد قرار دارد از روغن‌های سنگین یا غلیظ استفاده می‌شود.

برای این که بتوان خواص انواع روغن‌ها را بهبود بخشد مواد گوناگونی را به آن‌ها اضافه می‌کنند. این مواد باید در روغن‌ها به خوبی قابل حل باشند و خواص موردنیاز را به آن‌ها بدهنند. افزایش مقاومت روغن در مقابل فشار، از دیاد چسبندگی روغن به سطح فلز بالا بردن خواص ضدکسیداسیون و ضدخوردگی روغن از نتایج اضافه کردن این مواد به روغن است.

استفاده از ماشین‌آلات امروزه جزء ضروریات کلیه‌ی بخش‌های تولیدی و صنعتی شده و کمتر کسی را می‌توان یافت که به طریقی با ماشین و تجهیزات فنی سروکار نداشته باشد. در صنعت معدن نیز این وضعیت وجود دارد و در معادن انواع ماشین‌آلات در خط تولید وجود دارند که باید مکانیزم‌های آن‌ها همیشه سالم و بدون اشکال کار کند مهمترین و در عین حال ساده‌ترین روش مراقبت و جلوگیری از فرسودگی ماشین‌آلات انجام روغنکاری قطعات مختلف آن‌هاست. روغنکاری علاوه‌بر آن که دقت و سرعت کار ماشین را تأمین می‌کند استفاده از آن را برای مدت طولانی ممکن می‌سازد. روغنکاری در واقع عملی است که برای کاهش اصطکاک بین دو سطح یا دو قطعه مکانیکی با به کار بردن مواد روغنی مناسب صورت می‌گیرد. اصطکاک نیز به طور ساده عبارت است از مقاومت در برابر حرکت بین دو جسم که با یکدیگر در تماس هستند که این مقاومت از حرکت نسبی دو جسم جلوگیری می‌کند. اگر عمل روغنکاری بین چنین قطعات صورت نگیرد قطعات بزودی فرسوده شده و از بین می‌روند بنابراین ضروری است که در این زمینه با انواع روغن‌ها؛ خواص و کاربرد آن‌ها آشنایی پیدا کنیم.

روغن‌های صنعتی

اصلولاً روغن‌ها موادی هستند چرب و به طور کلی غیر محلول در آب که همان‌طور که گفته شد امروزه دامنه‌ی کاربرد وسیعی در صنعت پیدا کرده‌اند. تقسیم‌بندی‌های مختلفی در مورد انواع روغن‌ها صورت گرفته است در یک تقسیم‌بندی آن‌ها را بر حسب منشأ به انواع معدنی، حیوانی و گیاهی و در تقسیم‌بندی دیگر بر حسب محل مصرف و کاربرد آن‌ها در صنعت طبقه‌بندی کرده‌اند که در اینجا به شرح آن‌ها می‌برداریم.

روغن‌های معدنی: این روغن‌ها از فرآورده‌های مهم نفتی هستند که از تصفیه نفت خام به دست می‌آیند. هم‌چنین می‌توان از تقطیر زغال‌سنگ نیز بعضی از انواع مواد روغنی را تولید کرد. در صنعت عمدتاً پیش‌تر از این نوع روغن‌ها استفاده می‌شود.

از زرد سیر تا کم رنگ تغییر کرده و در اثر اکسیداسیون حرارتی رنگ آنها تیره‌تر شود. روغن‌هایی که در دستگاه‌های وسایلی چون خازن‌ها و کابل‌ها به کار می‌روند از روغن‌های ترانسفورماتور کاملاً متفاوت است و این روغن‌ها بیشتر در فضای کاملاً بسته قرار گرفته و با مواد اکسیدان تماس کمتری دارند.

گریس‌ها

گریس‌ها مواد روغنی نیمه‌جامدی هستند که در صنعت برای روان‌کاری قطعات مورد استفاده قرار می‌گیرند. ویژگی خاص گریس‌ها آن است که در موقع عمل روان‌کاری نرم هستند و پس از این که ساکن می‌مانند دوباره سفت می‌شوند درنتیجه در محلی که به کار می‌روند مانند روغن‌های سیال چکه نمی‌کنند یا این که در درجه حرارت خاصی شروع به چکیدن می‌کنند.

گریس‌ها در واقع مخلوطی از روغن‌های معدنی و صابون‌ها هستند و در درجه حرارت‌های بالا نیز تجزیه نمی‌شوند و مزیت خاصی که دارند این است که پس از تزریق به یاتاقان‌ها و خروج از فضای خالی بین آنها مقداری گریس بیرون می‌زند و سخت می‌شود که همین امر موجب جلوگیری از ورود گرد و خاک و رطوبت به داخل یاتاقان می‌گردد و از آن محافظت می‌کند.

گریس‌ها در مواردی برای محافظت فلزات در برابر خوردگی شیمیایی یا الکتروشیمیایی نیز به کار می‌روند قشر نازکی از گریس فلزات را در مقابل تماس عوامل خورنده و اکسیده شدن محافظت می‌کند.

انواع گریس‌ها با توجه به نوع صابونی که در ترکیب آنها به کار رفته است ویژگی‌های خاصی دارند و معمولاً به نام صابون‌های موجود در آنها نامگذاری می‌شوند که در اینجا به ذکر چند نمونه از آنها می‌پردازیم:

۱- گریس‌های آلومینیوم: نوعی گریس شفاف محتوی صابون فلزی استارات آلومین است که در درجه حرارت‌های بالا نیز تجزیه نشده و پایدار است. این گریس‌ها در مقابل آب نیز مقاومت داشته و در مقابل آن تجزیه نمی‌شود با بالا رفتن درجه حرارت خاصیت چسبندگی و جذب مولکولی آن بالا می‌رود این گریس‌ها برای روغن‌کاری چرخ زنجیرها و مکانیزم‌های اسلحه‌های مختلف کاربرد دارند.

تقسیم‌بندی روغن‌ها بر مبنای محل مصرف در صنعت از آنجایی که ماشین آلات و تجهیزات مورد مصرف در صنایع دارای مکانیزم‌های مختلفی هستند که برای کار مناسب آنها باید از روغن‌ها استفاده شود لذا براساس نوع مکانیزم روغن‌های به‌خصوصی را باید به کاربرد. کاهش اصطکاک قطعات مکانیکی متحرک، جلوگیری از هدایت جریان برق، جلوگیری از انتقال سریع حرارت برخی از زمینه‌های کاربرد روغن‌هاست که به آنها اشاره می‌شود:

۱- روغن‌های روان‌کننده: هنگامی که در نظر باشد اصطکاک بین قطعات مکانیکی متحرک را که در تماس با یکدیگر هستند کاهش دهند از روغن‌های روان‌کننده استفاده می‌کنند. خواص عمومی روغن‌های روان‌کننده شامل داشتن لزجت و گرانزوی، خنثی بودن در برابر فلزات مختلف و جلوگیری از زنگ زدن آنها و فسادناپذیری در حرارت‌های بالا و پایین است. روغن‌های مرغوب روان‌کاری باید کاملاً خالص باشند و روی فلزات و قطعات اثر سوء باقی نگذارند.

۲- روغن‌های برش: این روغن‌ها ضمن این که عمل لغزش ابزارهای برنده را روی فلزات آسان می‌کند. موجب می‌شود که گرمای حاصله از برش کاهش یابد. در عملیات براده برداری روی فولادها بیشتر از روغن محلول در آب (روغن آب صابون) که شامل ۲۰ تا ۲۵ درصد صابون آمونیاک دار و ۲ تا ۱۰ درصد روغن می‌باشد استفاده می‌کنند.

۳- روغن‌های ویژه عملیات حرارتی: از این روغن‌ها برای آهسته کردن سرعت خنک شدن فلزات در جریان آب دادن آنها استفاده می‌شود تا از اثرات نامطلوب سرد شدن سریع فلزات جلوگیری کند.

۴- روغن‌های ترانسفورماتور: این نوع روغن‌ها با توجه به خاصیت عایق بودن روغن در برابر جریان الکتریسیته و نیز مقاومت سیار زیاد در مقابل تخلیه الکتریکی در ترانسفورماتورها و کلیدهای بزرگ الکتریکی به عنوان خنک‌کننده‌ی عایق به کار می‌روند. روغن‌هایی که در وسایل الکتریکی مثل ترانسفورماتور و خازن به عنوان عایق به کار می‌روند ممکن است در آن واحد هم به عنوان عایق و هم به عنوان خنک‌کننده عمل کند و جلوی افزایش درجه حرارت دستگاه را بگیرند. رنگ روغن‌های ترانسفورماتورها

حرارتی و همچنین موتورهای پرقدرت برقی از این نوع مواد روغنی استفاده می‌شود.

روغن‌های حیوانی

این نوع روغن‌ها از چربی حیوانات به دست می‌آید، خاصیت روان کنندگی خوبی دارند و با آب مخلوط نمی‌شوند. با توجه به نوع خود کاربردهای متفاوتی نیز دارند.

روغن‌های گیاهی

این نوع روغن‌ها از خاصیت روان کاری خوبی برخوردار هستند و با داشتن خاصیت اسیدی انواع بسیار متنوعی نیز دارند که روغن بزرک و روغن کرچک مهم‌ترین آن‌ها هستند.

اصول و مبانی روغن‌کاری

آشنایی: استفاده از ماشین‌آلات، امروزه جزء ضروریات اصلی بخش‌های صنعتی و معدنی است و بازده کار واحد‌های مختلف تولیدی و صنعتی مختلف به نقش و عمل کرد صحیح ماشین‌آلات بستگی پیدا کرده است. در این میان مهم‌ترین و ساده‌ترین روش مراقبت و جلوگیری از فرسودگی و خرابی اجزای مکانیکی و قطعات ماشین روغن‌کاری آن‌ها است. روغن‌کاری علاوه بر آن که دقت و سرعت کار ماشین را تأمین می‌کند، استفاده از آن را برای مدت طولانی‌تری هم ممکن می‌سازد. درنتیجه روغن‌کاری از مسائل مهم صنعت امروزه محسوب می‌گردد.

تعريف: روغن‌کاری عملی است که برای کاهش اصطکاک این دو سطح یا دو قطعه‌ی مکانیکی، با به کار بردن مواد روغنی مناسب صورت می‌گیرد.

کلیه‌ی اجسام هرقدر از نظر ظاهر دارای سطحی شفاف و صاف باشند، هنگامی که با ذره‌بین قوی یا میکروسکوپ مشاهده شوند، در سطوح آن‌ها ناهمواری‌ها و ناصافی‌هایی می‌بینیم که در تماس با یکدیگر با هم درگیر می‌شوند و مانع لغزش و حرکت نسبی سطوح بر روی هم می‌شوند که این مقاومت را اصطکاک می‌گویند در حقیقت اصطکاک عبارت است از مقاومت دو سطح در برابر

۲- گریس‌های سدیم: این گریس‌ها برای روغن‌کاری بلبرینگ‌ها و رول‌بلبرینگ‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند.

۳- گریس‌های کلسیم: این گریس‌ها برای روغن‌کاری پمپ‌ها به کار می‌روند و آن‌ها را نباید در یاتاقان‌های چرخ و در نقاطی که با سرعت و حرارت زیاد کار می‌کنند مورد استفاده قرار داد زیرا در این صورت ماده روغنی از صابون محتوی آن جدا شده و خاصیت روغن‌کاری گریس کاملاً از بین می‌رود.

۴- گریس‌های گرافیت‌دار: این نوع گریس‌ها با پودر گرافیت که خاصیت چسبندگی آن را به سطح روغن‌کاری زیاد می‌کند مخلوط شده‌اند و مخصوصاً در مواردی که فشار واردۀ خیلی زیاد باشد به کار می‌روند. خواص این گریس‌ها در درجه حرارت‌های خیلی زیاد نیز حفظ می‌شود و آلودگی و کثافت را به خود جذب نمی‌کنند. برای روان‌کاری چرخ‌دنده‌ها و یاتاقان‌های تحت فشار زیاد از گریس‌های گرافیت‌دار استفاده می‌شود.

روغن‌های مصنوعی^۱

روغن‌های مصنوعی که به عنوان عایق مورد استفاده قرار می‌گیرند دارای مقاومت گرمایی زیاد و هدایت گرمایی ناچیز هستند. این روغن‌ها موادی هستند بی‌رنگ با وزن مخصوص $7/9$ درجه اشتعال این روغن‌ها 145 درجه سانتی‌گراد است. در سال‌های اخیر نوعی روغن مصنوعی از ترکیبات آلی فلوردار ساخته شده که تا 50°C پایدار است و موادی کاملاً خنثی هستند. از معایب این نوع روغن‌ها عدم ثبات آن‌ها در برابر رطوبت و فرار بودن آن‌هاست. روغن‌های مصنوعی در مقایسه با روغن‌های آلی با منشأ گیاهی و حیوانی دارای این خاصیت هستند که قشر نازکی از آن‌ها ضمن تماس سطحی خوب، ضرب اصطکاک کم و تغییرات ناچیز غلظت در برابر تغییرات دمایی استحکام زیادی دارد و در مدت طولانی به طور یکتواخت کار روان‌کاری را انجام می‌دهد در ضمن خاصیت گلوله گلوله شدن در این روغن‌ها وجود ندارد و این به دلیل خلوص شیمیایی در ترکیب آن‌هاست. در روغن‌کاری ماشین‌آلاتی که در دمای زیاد کار می‌کنند مانند نوارهای نقاله حمل مواد به کوره‌های

۱- این روغن‌ها ترکیبات پلیمری اکسیژن‌دار سیلیکان‌ها هستند که مونومر آن‌ها دی‌متیل سیانول است.

کروی یا استوانه‌ای بروی یک سطح صاف یا منحنی می‌غلطد اصطکاک به دست آمده؛ «غلطشی» نام دارد. که امروزه این نوع بیشتر در صنعت معمول است. اصطکاک سیال‌ها نیز در اثر نیروی جاذبه‌ی بین ذرات یک مایع و چسبندگی این ذرات به‌یکدیگر یا جسم خارجی که با آن‌ها تماس پیدا می‌کند، حاصل می‌شود.

حرکتی که بین آن‌ها در هنگام تماس به وجود می‌آید. انرژی اصطکاکی به صورت انرژی گرمایی ظاهر می‌شود. بهترین مثال این انرژی، مالش دو کف دست بروی هم است که باعث گرم شدن آن‌ها می‌شود. اصطکاک با جذب نیرو، حرارت تولید می‌کند. پس مقدار حرارت تولیدی متناسب با نیروی اصطکاک است.

بررسی عمل روغن‌کاری

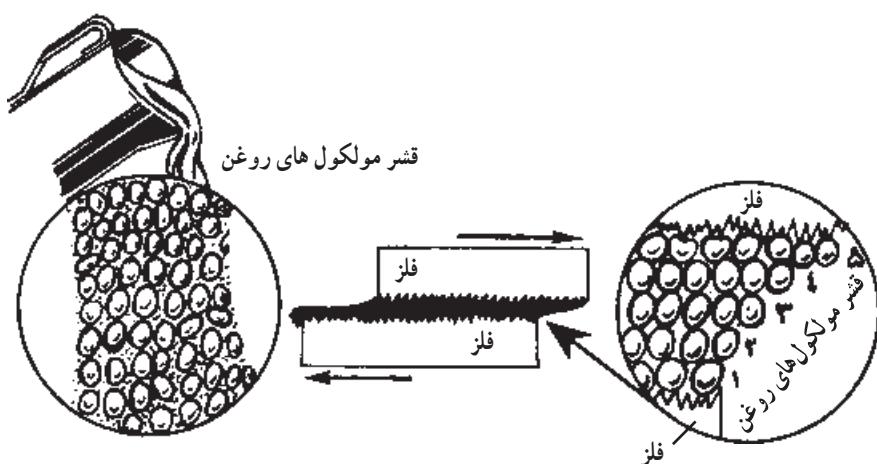
در عمل روغن‌کاری دو عامل، اهمیت زیادی دارند اول انتخاب مایعی که نسبت مناسبی بین خاصیت چسبندگی و خاصیت جاذبه‌ی بین ذرات داشته باشد. دوم مقدار فشاری که باید بین دو سطح وارد آید. هر نوع مایعی که بین دو سطح قرار گیرد می‌خواهد این دو سطح را از هم جدا نگه دارد. برای انجام روغن‌کاری خوب، باید قشر روغن بین دو سطح حفظ شود و هرقدر فشار وارده بین دو سطح زیاد باشد، نگه‌داری این قشر روغن سخت‌تر می‌شود. برای درک بهتر این موضوع، فرضیه‌ای مطرح شده که عمل روغن‌کاری را به‌خوبی و سادگی شرح می‌دهد. طبق این نظریه که به نام لانگ‌مور^۱ معروف است قشری از روغن که مابین دو سطح قرار می‌گیرد، خود از چند قشر مولکول‌های روغنی تشکیل شده است. هنگام حرکت دو سطح روی هم، قشرهای روغنی نسبت به هم جابه‌جا می‌شوند و قشرهای مجاور روی هم می‌لغزند.

أنواع اصطکاک

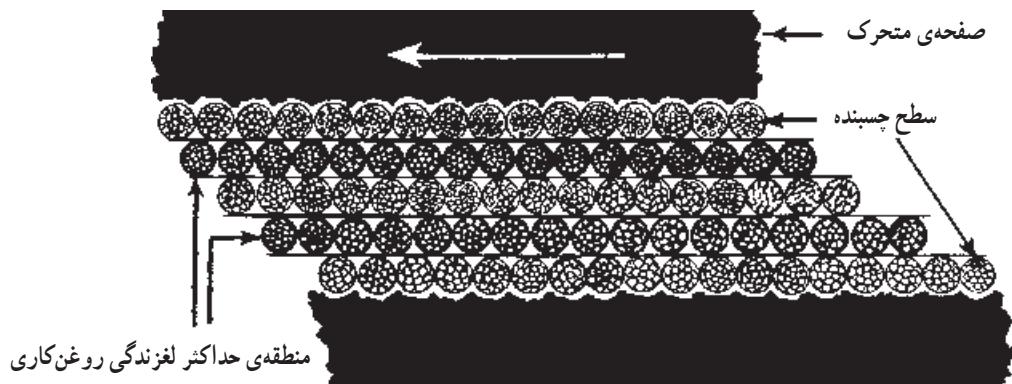
۱—اصطکاک استاتیک: قبل از این که یک جسم ساکن را بتوان حرکت داد نیرویی برای از بین بردن اینرسی (حالت ماندگی) و اصطکاک آن و سطحی که با آن در تماس است لازم است که آن را «اصطکاک استاتیک» می‌گویند.

۲—اصطکاک سینتیک (جنبی): پس از این که جسم به حرکت درآمد، برای از بین بردن اصطکاک‌های موجود به نیرو و انرژی کمتری نیاز است که آن را اصطکاک جنبی (سینتیک) می‌گویند. بدیهی است به این ترتیب مقدار اصطکاک استاتیک که برای برآه انداختن جسم لازم است از اصطکاک سینتیک بزرگ‌تر است.

اصطکاک بحسب این که چگونه و در چه شرایطی پدیدار شود انواع گوناگونی دارد که شامل اصطکاک لغزشی^۱، غلطشی^۲ و سیالی^۳ هستند. هرگاه اصطکاک در اثر لغزش یک جسم بروی جسم دیگر به وجود آید، آن را «لغزشی» می‌نامند و اگر یک جسم

شکل ۸-۱—فرضیه قشر روغن

شکل ۲-۸- عمل قشر روغن بین دو سطح متحرک

از روغن‌های سبک بهم چسبیده‌اند، لذا ویسکوزیته‌ی آن‌ها بیش‌تر است اگر روغنی زیاد سنگین باشد، مولکول‌های آن به قدری بزرگ هستند که نمی‌توانند بین یاتاقان و محور متراکم شوند و اگر روغن زیاد سبک باشد، مولکول‌ها نمی‌توانند تحمل فشار واردہ را بنمایند لذا روغن مناسب روغنی است که مولکول‌های آن بتوانند با داشتن خواص مطلوب، نقش خود را به خوبی ایفا کنند.

ویسکوزیته^۱ یا گرانزوی: ویسکوزیته خاصیتی از ماده (روغن) است که به موجب آن سیال در برابر برش مقاومت می‌کند. مقاومت یک سیال در برابر برش، به چسبندگی مولکولی بستگی دارد. چسبندگی علت عدمه‌ی ویسکوزیته در مایعات است و چون چسبندگی با افزایش دما کاهش می‌یابد گرانزوی نیز در اثر گرمایش می‌شود. از آنجا که مولکول‌های روغن‌های سنگین بیش‌تر

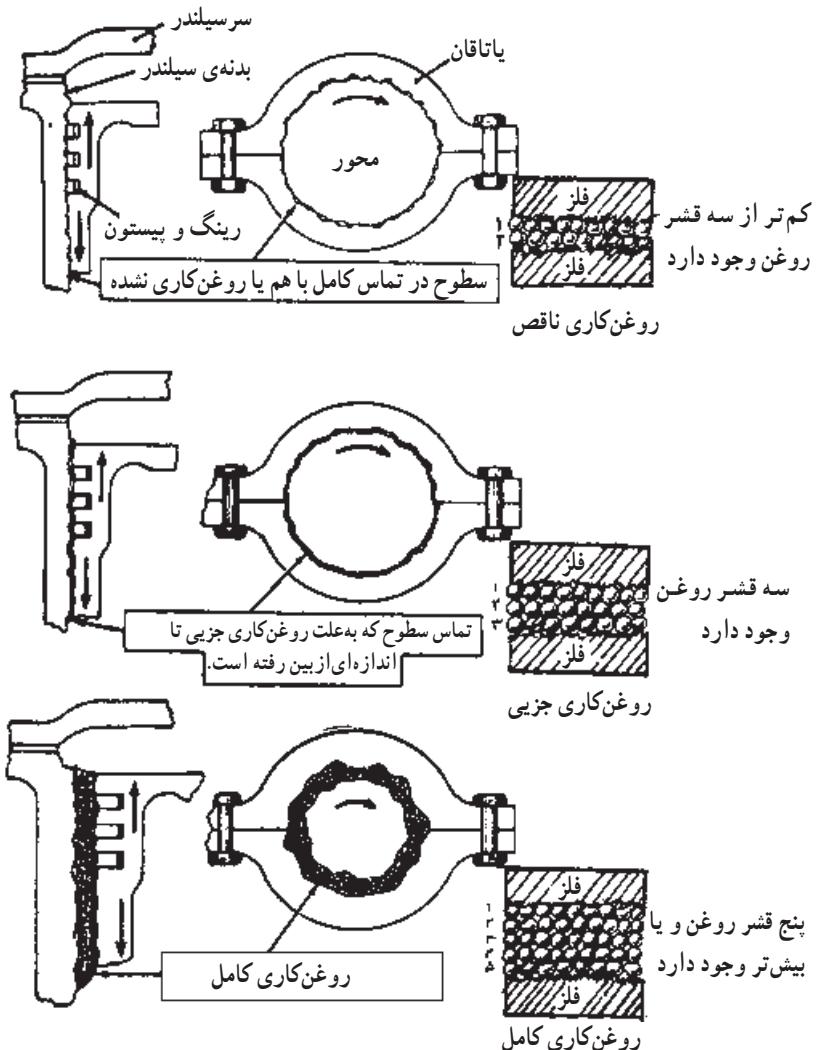
شکل ۳-۸- تأثیر چسبندگی روغن

۲- روغن‌کاری جزیی: وقتی انجام می‌شود که قشر روغن بین دو سطح مجاور، بسیار نازک باشد. این روغن‌کاری در مورد اکثر یاتاقان‌ها صورت می‌گیرد.

۳- روغن‌کاری کامل: در زمانی صورت می‌گیرد که روغن کافی برای برقراری قشر لازم روغن بین دو سطح وجود داشته باشد.

درجات مختلف روغن‌کاری: براساس فرضیه‌ی لانگمور روغن‌کاری به سه درجه‌ی ناقص جزیی و کامل تقسیم‌بندی می‌شود.

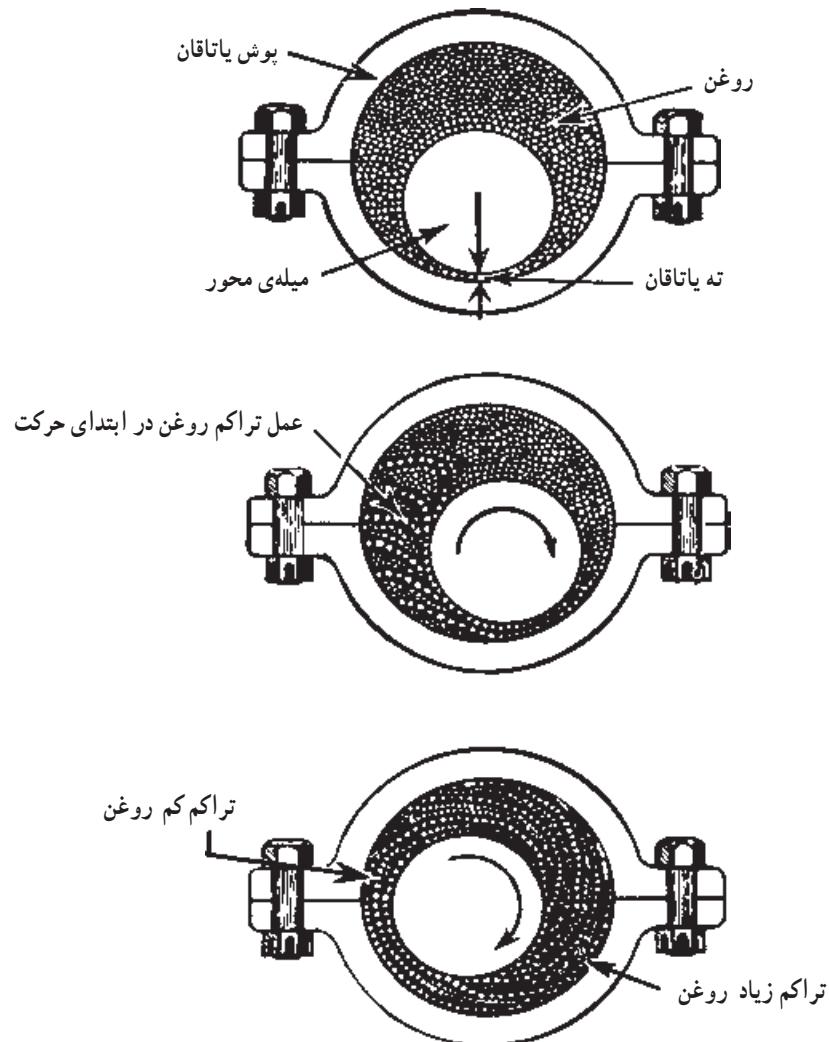
۱- روغن‌کاری ناقص: هنگامی است که دو سطح فلز کاملاً بهم تماس داشته باشند و روغنی بین آن‌ها وجود نداشته باشد.

شکل ۴-۸- روغن کاری- ناقص- جزئی- کامل

می دهنده، درنتیجه روغن در قسمت تحتانی فشرده و متراکم می شود. این عمل تراکم محور را از یاتاقان بلند می کند و به این ترتیب یک قشر روغن کامل در این قسمت یاتاقان تشکیل می شود.

قشر روغن و تئوری تراکم^۱: این تئوری بیان کنندهی عمل قشر روغن بین یک محور و یک یاتاقان است و براساس آن مولکول های روغن که به سطح محور گردند چسبیده اند، همراه با چرخش آن به سبب خاصیت جاذبه ای مولکولی به حرکت در می آیند و وزن باری را که روی محور قرار گرفته، به طرف پایین فشار

شکل ۵-۸ - قشر روغن و فرضیه‌ی تراکم

اسیدها و مایعات مضر که در فلز نفوذ کرده، بر آن تأثیر می‌گذارند و هم‌چنین جلوگیری از سروصدای اضافی را برعهده دارد.

وظایف روغن‌کاری: روغن‌کاری علاوه بر کم کردن اصطکاک بین قطعات وظیفه‌ی سرد کردن ماشین‌ها از طریق انتقال حرارت تولید شده، جلوگیری از زنگ‌زدگی و تأثیر رطوبت هوای

خودآزمایی

- ۱- روغن کاری را تعریف کنید.
- ۲- اصطکاک چیست و ارزشی اصطکاکی چگونه ظاهر می‌شود؟ مثالی ارایه کنید.
- ۳- انواع اصطکاک را نام برد، تعریف کنید.
- ۴- اصطکاک‌های لغزشی، غلطشی و سیالی چگونه پدید می‌آیند؟
- ۵- چه عواملی در عمل روغن کاری نقش دارند؟
- ۶- نظریه‌ی لانگ‌مور را شرح دهید.
- ۷- روغن‌های سبک و سنگین چگونه در عمل روغن کاری ظاهر می‌شوند مزایا و معایب هر کدام چیست؟
- ۸- لانگ‌مور روغن کاری را به چه درجاتی تقسیم کرده است؟
- ۹- ثمرات روغن کاری را توضیح دهید.